

{tab=Αθήνα}

Στην Αθήνα, οι βαρβαρικές επιδρομές του 3ου αι. περιόρισαν την πόλη σ' ένα ελάχιστο μόνο τμήμα του αρχικού εμβαδού της. Τελικά, απέκτησε κτήρια για τις φιλοσοφικές σχολές της, οι οποίες διατηρούσαν ακόμη τη φήμη τους. Οι κύριοι ναοί των Αθηνών μετατράπηκαν σε εκκλησίες μόλις τον 6ο αι.

{tab=Απάμεια}

Στην Απάμεια της Συρίας κυριαρχούσε περισσότερο η πλούσια αριστοκρατία παρά ο δημόσιος βίος. Αυτή η πόλη είχε ένα πιο ομαλό πολεοδομικό σχέδιο από τις περισσότερες άλλες, με οδούς που διασταυρώνονταν σε ορθές γωνίες σχηματίζοντας κανονικά τετράγωνα ή *νησίδες* (*insulae*). Μια εντυπωσιακή λεωφόρος με στοές, μήκους 2 χλμ και πλάτους 20 μέτρων, αποτελούσε τον άξονα της πόλης. Στρωμένη με ασβεστολιθικές πλάκες και διακοσμημένη με ψηφιδωτά δάπεδα στις σκεπαστές κιονοστοιχίες, αυτή η λεωφόρος οδηγούσε στα κύρια δημόσια κτήρια: στην Αγορά, στα λουτρά, σε μια μνημειακή κρήνη, σ' ένα μεγάλο αποχωρητήριο και, μέσω μιας άλλης διασταυρούμενης λεωφόρου, στο θέατρο. Καταστήματα αναπτύσσονταν κατά μήκος των δύο λεωφόρων, στη διασταύρωση των οποίων βρισκόταν μια μεγάλη ροτόντα. Λαμβάνοντας υπόψη την πλούσια διακόσμησή της με ορθομαρμάρωση, φαίνεται ότι ταυτίζεται με το προσκύνημα όπου φυλασσόταν το

πιο ιερό κειμήλιο της Απάμειας, ένα κομμάτι του Τιμίου Σταυρού. Απέναντι βρισκόταν μια μεγάλη εκκλησία, ενώ πολύ κοντά στη διασταύρωση ορθωνόταν ο καθεδρικός ναός, στον οποίο έφθανε κανείς ανεβαίνοντας μια εντυπωσιακή κλίμακα και διασχίζοντας μια αυλή με κιονοστοιχίες. Αυτό το τεράστιο θολωτό τετράκογχο ήταν το κέντρο ενός συγκροτήματος με πολυάριθμα δωμάτια, αυλές και ένα λουτρό, που φαίνεται ότι ανήκαν στο επισκοπικό μέγαρο. Και οι τρεις αυτές εκκλησίες ακολουθούσαν νέους αρχιτεκτονικούς τύπους και έφεραν πλούσιο διάκοσμο του 6ου αι.

Τα αρχιτεκτονικά κατάλοιπα στα οποία οφείλεται ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της Απάμειας είναι οι ευρύχωρες αριστοκρατικές επαύλεις που καλύπτουν το μεγαλύτερο τμήμα του κέντρου της. Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτές καταλαμβάνουν την επιφάνεια ολόκληρων οικοδομικών τετραγώνων με διαστάσεις περίπου 55X110 μέτρα. Πρόκειται για "εσωστρεφείς" κατασκευές, προσανατολισμένες σε εσωτερικές αυλές. Οι εξωτερικοί τοίχοι ήταν τυφλοί και οι είσοδοί τους δεν έδιναν την παραμικρή ένδειξη για το τι βρισκόταν στο εσωτερικό τους. Αψιδωτές αίθουσες υποδοχής και χώροι παράθεσης γευμάτων πλαισίωναν τις κεντρικές κιονοστήρικτες αυλές, δίνοντας έτσι έμφαση στην ψυχαγωγία που αποτελούσε βασικό χαρακτηριστικό του αριστοκρατικού τρόπου ζωής. Μικρότερα δωμάτια στο ισόγειο χρησιμοποιούνταν πιθανότατα για το υπηρετικό προσωπικό και ως αποθήκες, αλλά τα λειτουργικά δωμάτια, όπως οι κουζίνες, τα λουτρά και τα αποχωρητήρια φαίνεται να απουσιάζουν εντελώς. Τα υπνοδωμάτια βρίσκονταν κατά πάσα πιθανότητα στον επάνω όροφο. Μια πολύ μεγάλη οικία, με τρεις αψιδωτές αίθουσες και πολυάριθμα μικρότερα δωμάτια, βρισκόταν κοντά στον καθεδρικό ναό και μάλλον ήταν η οικία του κυβερνήτη.

{tab=Αφροδισιάδα}

Η Αφροδισιάδα ήταν αρχικά η πόλη ενός ναού, κτισμένη γύρω από το σπουδαίο ιερό της Αφροδίτης. Κατά τη Ρωμαϊκή περίοδο, απέκτησε τα συμπληρωματικά απαραίτητα για κάθε πόλη δημόσια κτήρια, πλούσια διακοσμημένα με μάρμαρο που προερχόταν από παρακείμενο λατομείο. Στα κτήρια αυτά ανήκαν το θέατρο, το ωδείο, τα λουτρά, οι μνημειακές κρήνες, φαρδιές στοές με μαρμάρινα δάπεδα και μια θαυμάσια οδό αφιερωμένη στην αυτοκρατορική λατρεία.

Στην άκρη της πόλης βρισκόταν ένα τεράστιο στάδιο, δίπλα στα τείχη του 4ου αι. με τη μαρμάρινη επένδυση. Όλες αυτές οι κατασκευές συνέχισαν να χρησιμοποιούνται κατά στην Ύστερη Αρχαιότητα., αφού υπέστησαν τις απαραίτητες μετατροπές, χωρίς όμως να αλλοιωθεί ο κατ' εξοχήν ρωμαϊκός χαρακτήρας της πόλης. Καθώς ο ναός της Αφροδίτης, βρισκόταν στο κέντρο της πόλης χρησιμοποιήθηκε εκ νέου ως ο καθεδρικός ναός της, μια μετατροπή που ολοκληρώθηκε σχετικά αργά, τον 5ο αι. Εκατέρωθεν του ναού υπήρχαν δύο

μεγάλες επαύλεις με αψιδωτούς χώρους υποδοχής, κτίσματα της Ύστερης Αρχαιότητας, προφανώς οι κατοικίες του κυβερνήτη και του επισκόπου.

{tab=Έφεσος}

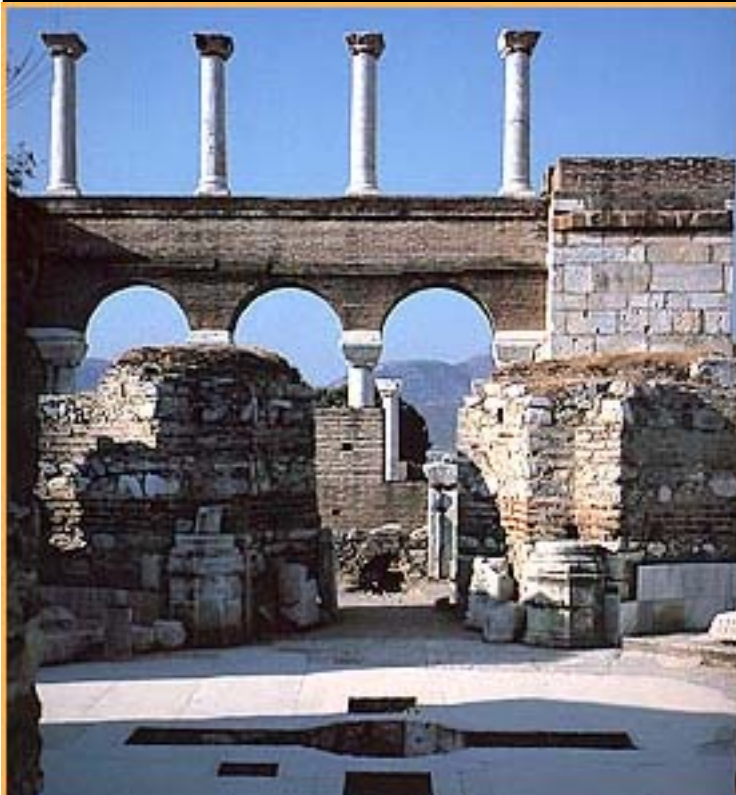
Η Έφεσος υπήρξε οικονομικό κέντρο με μεγάλη κίνηση στο σταυροδρόμι σημαντικών χερσαίων και θαλάσσιων εμπορικών οδών, και είχε όλα τα στοιχεία μιας χριστιανικής ρωμαϊκής πόλης. Στο κέντρο της δέσποζαν εντυπωσιακά δημόσια κτήρια, που συνδέονταν μεταξύ τους με πλούσια διακοσμημένες οδούς, ενώ τα σύμβολα της νέας θρησκείας ήταν ορατά παντού.

Οι περισσότερες πόλεις της Ελληνικής Ανατολής είχαν μία κεντρική πλατεία ή Αγορά. Η Έφεσος ήταν τόσο μεγάλη, ώστε είχε δύο: την Αγορά στην άνω πόλη, που λειτουργούσε ως διοικητικό κέντρο, και την κεντρική Αγορά στην κάτω πόλη. Και οι δύο αυτοί χώροι δημιουργήθηκαν τον 1ο αι. και κοσμούνταν με χαρακτηριστικά ρωμαϊκά κτήρια. Το διοικητικό κέντρο είχε έναν υπαίθριο χώρο για τελετές, στη μέση του οποίου υπήρχε ναός. Γύρω απ' αυτόν τον χώρο, στα βόρεια, βρίσκονταν το κτήριο της συγκλήτου (που έμοιαζε με μικρό θέατρο), το δημαρχείο ή πρυτανείο και ο ναός της Ρώμης και του Καίσαρα. Στα νότια υπήρχε μια τεράστια δεξαμενή, όπου συγκεντρωνόταν το νερό από τα υδραγωγεία πριν διανεμηθεί στην πόλη. Η δυτική πλευρά οριζόταν από μια οδό που πλαισιωνόταν από εμπορικά καταστήματα. Μια μακρά στοά οδηγούσε στα κτήρια της βόρειας πλευράς. Η δεξαμενή αντιπροσώπευε ένα από τα βασικότερα χαρακτηριστικά τόσο των ρωμαϊκών πόλεων όσο και των πόλεων της Ύστερης Αρχαιότητας, την πρόβλεψη και διατήρηση ενός αξιόπιστου συστήματος ύδρευσης, που συχνά μετέφερε το νερό από πολύ μακριά μέσω υδραγωγείων και το διένειμε στη συνέχεια σε ολόκληρη την πόλη σε δημόσιες κρήνες και λουτρά.

Οι άλλες πόλεις της Αυτοκρατορίας

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 10 Νοέμβριος 2008 22:38 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 09 Ιανουάριος 2009 10:43

Οι άλλες πόλεις της Αυτοκρατορίας

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Δευτέρα, 10 Νοέμβριος 2008 22:38 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 09 Ιανουάριος 2009 10:43

